

Oklahoma a 7. celosvětový potlach trampů na Fort Adamsonu v Texasu (4)

V noci byl velký vítr a houpal nám autem i s obytným návěsem na korbě pick – upu chevrolet. Vstáváme proto v Rest Area za Wellingtonem nevrli a nevyspalí. Přesto vyjíždíme už 20. listopadu do Oklahoma City, na mapy dalších států přes které pojedeme a také nakoupit pár indiánských výrobků a suvenýrů. Doplňujeme též zásoby v Liquer Store, což jsou v Ka-

dá bez problému sehnat v obou státech (stojí kolem dvou dolarů). Po menším nákupu jedeme na Henryetta a na naší trase vpravo je město s názvem Prague (Praha).

Už v Kansasu se na polích farmářů zřídka objevovaly olejařské pumpy. Tady v Oklahomě je jich už plno. Mnohé jsou desítky let staré, ale jsou stále udržované a v provozu. Šťastný je

od nás už asi pětkrát vybírali mýtné (průjezdnu taxu). Jsou to sice malé částky (do dvou US dol.), ale časté a zdržují, v jiných státech to nebylo. Za městečkem Hugo překračujeme Red river (Červenou řeku) a jsme v Texasu. Stačím se ještě vyfotit u tabule Welcome to Texas s dovětkem, že odtud pochází prezident Bush, a je tma. Toulbe dobu, tj. v listopadu se

v USA stmívá kolem 17. hodiny. Časový posun vůči Česku je v Texasu 9 hodin. Jedeme stále na jih až do Gilmeru a po pár kilometrech jsme na Fort Adamsonu. Je 20 hodin a tma je jako v pytli. Par-

aujeme „bydlík“ a jdeme se protáhnout a podívat po známých, kteří se tu sjeli z mnoha zemí světa.

Plane tu několik ohňů a u každého se zpívá a povídá. Někteří jsou tu už týden i déle a je to znát. Chraplí a jsou celkově tak trochu sešlí. Jdeme brzy spát, ujeli jsme za poslední čtyři dny 4000 km, abychom to stihli a máme toho dost.

Probouzíme se konečně trochu odpočatí v lese a ne v Rest Area do krásného dne 11. listopadu 2006. Přes den je 15 až 20 stupňů a to je dobré. Obcházejím celý táborový kemp a pokukávám další známé z Austrálie, Kanady, Švýcarska, Německa a dalších zemí. Je to potlach celosvětový, jsou zde trampové ze všech koutů zeměkoule. Tenhle je v pořadí sedmý. Je pořádán každých pět let na různých místech světa. Oheň je zapálen v 17 hodin (MČ) a začíná soutěž ve zpěvu osad

Kámen v dlani

U ohně sedí kamarádi každý má v dlani kamínek přivezli jsme je do Texasu a s nimi řadu vzpomínek.

Já ležel dosud u ohniště trampů v nádherné lowě chtěj abych vyprávěl tu o jejich domově.

Jsem kámen trampa z Austrálie tam ke klokanům odešel a je moc rád, že ještě žije když potlachu čas nadešel.

Kanadské štíty opustil jsem když mě Dan sebral u stanu a stýská se mi po těch horách už ale s vámi zůstanu.

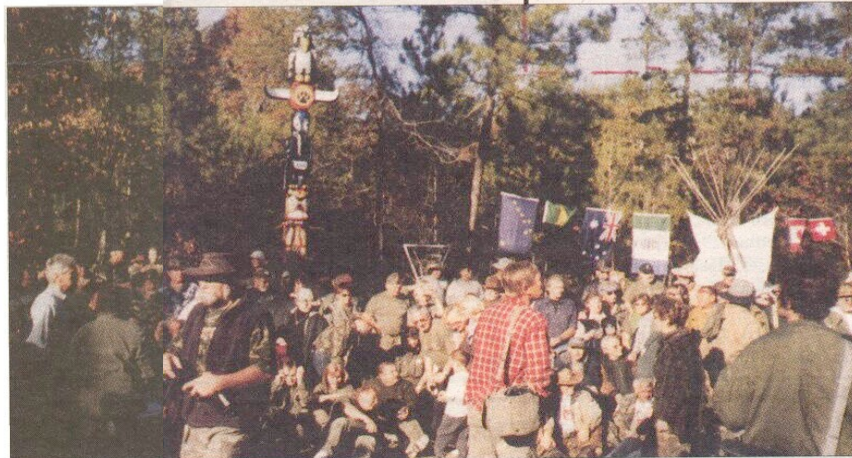
Mě přivez Paddy z Brdských lesů kam trampí chodí spousty let

nadě i USA speciální obchody s alkoholem, vínem a pivem. V USA se dá pivo a víno sehnat i v marketech, v Kanadě ne. Platí tu všude částečná prohibice, na veřejnosti se pít nesmí. Ceny jsou v USA o trochu výhodnější. Kupujeme stejně jen rum do čaje a trochu piva Pilsner Urquell. Naše pivo se

farmář na jehož pozemcích našli natřené ložisko, v USA tomu říkají olej. Kompanie, která tu s jeho souhlasem těží, mu platí za každou pumpu tučný roční pronájem. Má-li jich na pozemcích několik, nemusí už pěstovat ani dobytek, jen sedět v houpacím křesle a kouřit tlusté doutníky. V Oklahomě

V texaském Fort Adamsonu byl 11. listopadu 2006 v 17 hodin místního času zahájen 7. celosvětový potlach trampskou hymnou „Vlajka“.

Druhý den po potlachu nastává rojení kolem hlavního totemu, kde je soutěž v hodu sekerou a nožem, fotografování a nechybí přátelská posezení.

Těžařské věže se v Kanadě nejvíce nacházejí v okolí Edmontonu a Calgary, v USA jsme je viděli v Kansasu a Oklahomě.

i sólistů. Kolem 22. hodiny soutěže končí a následuje „společná zpívání“ až do ranních hodin. Je celkem zima – v noci kolem nuly a tak se každý běžel do stanu či bydlíku dostrojil, aby noc ve zdraví přežil. Účast byla vcelku malá, asi 400 lidíček. To například na Bush River v Kanadě bylo 1200 lidí. Příští celosvětový potlach bude na Yukonu a opět v Kanadě, tato země je pro tuto akci jako stvořená. Bude v pořadí osmý a asi už poslední, protože generace, co potlachu založila už přichází do let a „všechno jí začíná bolet!!“

Příště: Texas – Nové Mexiko.

Foto: AUTOR

chci připomenout vám všem tady tu zemi krásnou na pohled.

Co kamínek to trampů domov který jsme našli na Zemi však naše srdce pořád tlačou v akordu spolu se všemi.

A až se zítra rozejdeme zůstanou tu jen kamínky místo nich domů povežeme v srdci zas nově vzpomínky.

Po přečtení této básničky od autorky Marty „PELDY“ Pelikánové (mimočodem též z Pardubic), byli všichni účastníci světového potlachu uprostřed texaských lesů na měkko!! Pak se ozvalo hromové UMÍÍÍ!!

